

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ ВІСНИК

ГАЗЕТА ХРИСТІАН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ЛЬВІВЩИНИ
Квітень – Травень 2024р., 47

ЗВЕРШИЛОСЬ!

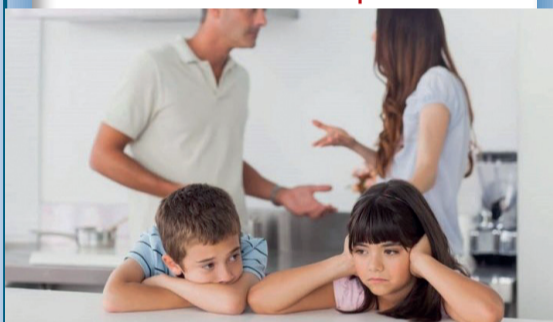
Вірна теорія еволюції чи Біблія? Де правда?

Про переконливі докази на користь Біблії читайте на стор. 2

Образ на батьків

Повчальну однойменну статтю для молодих людей читайте на стор. 4

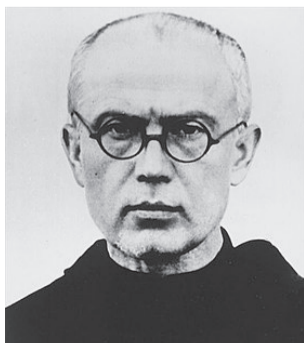
«І Адам сховався від Бога, бо Адамові було соромно»

Про совість, як Божий інструмент боротьби з гріхом, читайте статтю на стор. 6

«Я хочу померти замість нього...»

Статтю про героя віри, в'язня концтабору Освенцім Максиміліана Кольбе, читайте на стор. 7

Ісус Христос перед самою Своєю смертю на хресті промовив величне і дивовижне слово: «Звершилось!» (Івана 19:30). Що Він мав на увазі? Давайте пороздумуємо про те, що сталося на хресті, і як цей Божий ресурс ми можемо реалізувати в нашому житті.

ЗВЕРШИЛИСЬ ПРОРОЦТВА

Перше, що відбулося на хресті, – це звершилися пророцтва про Месію-Христа.

Пророцтва, записані в Старому Заповіті, дуже конкретно звістили, що Месія народиться у Віфлеємі (книга пророка Михея 5:2). Було також сказано, що Він народиться від Діви, тобто від дівчини, яка не пізнала чоловіка (книга пророка Ісаї 7:14). У давніх пророцтвах також згадувалося про вбитих немовлят після народження Месії, і ми з Євангелії знаємо, що Ірод наказав убити всіх народжених на той час немовлят у Віфлеємі, щоб знищити конкурента на трон, оскільки йому повідомили, що народився юдейський цар.

Ці та багато інших пророцтв Старого Заповіту, включаючи служіння Христа, в'їзд до Єрусалиму, зраду за 30 срібняків, розп'яття і страждання на хресті, здійснилися в житті Господа. Сповненням пророцтв стало і Його воскресіння, про яке Господь говорив ще за Свого життя (Матвія 16:21).

ІСУС ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Він дійсно воскрес із мертвих на третій день, Його немає в гробі, Його тіло не побачило тління. Виконання стільки пророцтв в одній особі має нас переконати в тому, що Ісус з Назарету – Спаситель світу, Месія і Цар Всесвіту.

СПАСІННЯ

«Звершилось» включає спасіння людства. У той момент,

СПАСАЮЧА КРОВ ІСУСА

Хто з вас може дивитись байдуже,
Як Ісуса ведуть розпинати?
Це за мене і тебе, мій друже,
Він іде на Голгофу вмирати.

Ось, вмиваючись власною кров'ю,
Він здригається від бичування,
Розривається серце від болю,
Та мовчить Він, терплячи знущання.

На шматки розривається тіло,
Пересохлі уста хочуть пити.
Де, здається, знайти стільки сили,
Щоб ці муки жажливі стерпіти?

коли Господь віддав Своє життя, зробив останній віддих, віддавши Свій дух Отцеві, це спасіння звершилось. Господь Ісус увійшов із Своєю кров'ю в саме небо, щоб з'явитись перед лицем Божим за нас, принісши жертву за гріхи всіх людей, яка задовольнила правосуддя Боже.

До того часу, як Христос прийшов на землю, первосвященик один раз на рік входив із кров'ю козлів і телят у Святеє святих у храм для того, щоб здійснити служіння очищення від гріхів народу. Таким Первосвящеником, Який приніс кров, тільки Своєю, а не тварин, за гріхи всіх людей, став Сам Спаситель Ісус Христос. Спасіння роду людського звершилось.

Дорогі читачі! Це спасіння є звершеним для всіх людей, для всіх віків, для всіх поколінь, рас і націй. Ми з вами або приймаємо його, або обираємо якийсь свій шлях, відмовляючись від спасіння, яке дарує Бог. Кожен робить свій вибір.

Важливо розуміти, що ми ніколи не зможемо заслужити спасіння своїми ділами. Тільки жертва Христа, Його пролита кров очищає нас від гріхів і робить нас досконалими в очах Бога.

ПЕРЕМОГА НАД САТАНОЮ

Наступне, що відбулося на

хресті – відбулася перемога над сатаною і влада гріха в житті віруючих людей зруйнувалася.

Про жертву Христа Євангелія говорить так: «Тепер суд цьому світові. Князь світу цього буде вигнаний звідси тепер» (Івана 12:31).

Христос уже переміг його на Голгофі, і ця перемога дарована нам у Христі. У Біблії сказано:

«Тож підкоріться Богові та спротивляйтесь дияволу, – то й утече він від вас»

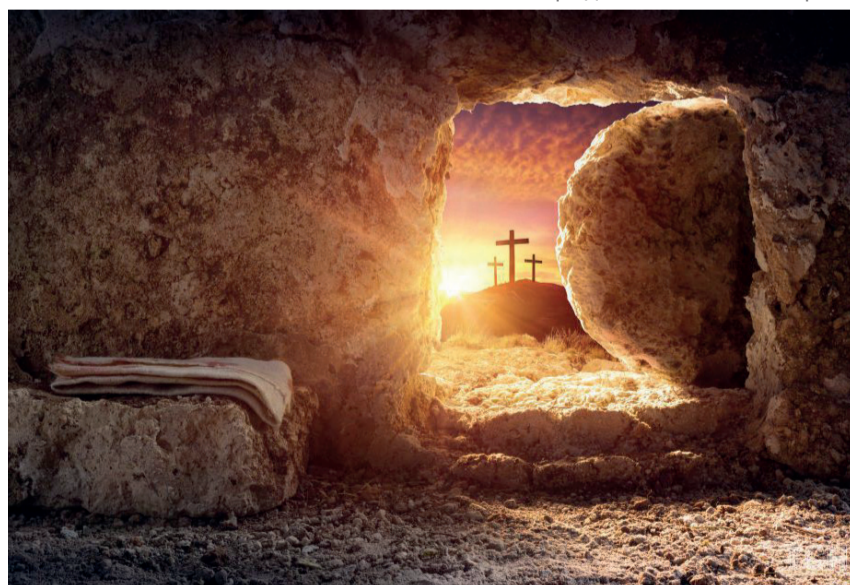
Якова 4:7

Ця перемога видима в тих людях, які прийняли її, підкорилися Богу, протистали дияволу та його спокусам і перемогли владу гріха у своєму житті. Вони звільнилися від будь-якої залежності, будь то алкоголь, наркотики, блуд, злочинство та ще багато іншого.

Для того, щоб пішла темрява геть, треба увімкнути світло. Якщо ти дозволиш Богові освітити твоє життя Його світлом, то від тебе втече всяка темрява. Коли твоє життя буде повністю підпорядковане Христу, то там не буде місця для жодного демона.

Однак, якщо почнеш загравати з гріхом, то не розраховуй на перемогу. Неможливо одночасно намагатися вигнати воєнника зі своєї території та будувати з ним якісь стосунки.

Продовження на 3 стор. ■

В ній життя і духовне прозріння,
Чудеса вона може творити.
І сьогодні, хто прагне спасіння,
В цій крові мусить душу обмити.

Ви на рани Христа подивіться,
В них життя і спасіння від смерті.
І душею своєю торкніться
До святої Голгофської жертви.

Кров Христа вашу душу обміє,
Ви спасіння знайдете для себе,
І тоді хрест Голгофський відкриє
Вам дорогу до самого Неба.

Друга Божа заповідь: «Не роби собі різьби»...

Ця заповідь із Десяти (Вихід 20:4-6) означала наступне: не робити нічого, що відволікало би від служіння єдиному Богові, не робити ніяких зображень для поклоніння, і чогось, що спонукало би обожнювати ці зображення. Усяка матеріалізація Бога, який є Дух, – є огида перед Богом. Заповіді, які Бог дав Ізраїлю на горі Сінай, були покликани концентрувати всю увагу на Ньому. Тільки в цьому було для людей добро; будь-який відступ від заповідей приносить людям біду і проблеми. На жаль, сьогодні існують деякі конфесії, які усунули Другу заповідь, і щоб не змінилося їх число, з Десятої зробили дві.

Наочним прикладом є для нас мідний змій (Числа 21:8, 9). За нарікання Господь покарав людей отруйними зміями, що жалили їх смертельно. На прохання ізраїльтян Бог звелів Мойсееві зробити мідного змія і виставити його на жердні. Віра Слово Божому, що виражалася в погляді на змія, була ліками проти отрути змії. Людина, яка подивилася на змія, не помирала. Але минув час, Ізраїлеві сини вже зробили із мідного змія кумира, стали звертатися до нього і кадити йому. За розпорядженням богобійного царя Езекії він був розбитий (2 Царів 18:1-6).

Дехто з іудейських ворожбитів так само використовували ім'я Господа Ісуса в ролі кумира, за що і поплатилися (Дії апостолів 19:13-16).

У наш час появилось багато різних кумирів. Це артисти кіно, т.зв. зірки шоу-бізнесу, це спортсмени, музичні групи і окремі співаки, поети, телеведучі тощо. Ці кумири – часто люди низької моралі, однак вони формують ставлення до життя. Їх фотографії красуються на стінах осель, їх записи виставлені в фототеках. Але той, хто покладається на людський авторитет, а не на Бога і Його Слово, рано чи пізно зазнає

краху, бо зробив із людини кумира і втратив благословення.

Напевне цяком інакше виглядало б життя людини, якби стіни її оселі були прикрашені такими текстами, як-от: «І кожен, хто має на Нього надію оцю, очищає себе так же само, як чистий і Він» (1 Івана 3:3); «Стережися молодечих пожадливість...» (2 Тим. 2:22); «Будь зразком... у слові, у житті, у любові, у душі, у вірі, у чистоті!» (1 Тим. 4:12).

Друга Божа заповідь – це вимога Бога не робити жодної подоби з того, що на небі, що на землі, і що у воді під землею для поклоніння.

Кого чи що ми можемо зобразити, наприклад, з того, що на небі? Бога-Отця, Ісуса Христа, ангелів. Але Бога ніхто ніколи не бачив як Особистість в тілі, бо Він – Дух. Тому матеріалізація Його в образі добродушного дідуса чи якісь інші зображення підпадають під осудження Другою заповіддю. Ісус Христос сказав:

«Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в душі та в правді вклонятися»
Івана 4:24

Господь Бог категорично забороняє людям поклонятися виробам рук. Наприклад, через пророка Михея 5:12 Бог говорить: «І ти чини руц своїх більше не будеш вклонятися».

Так само модні сьогодні татування, пірсинг – усе це зовсім не невинні забавки, як дехто може думати. Це дуже серйозні речі, і за цим стоїть поклоніння конкретним демонам.

У Другій заповіді Господь попереджає про покарання дітей за вину батьків до третього чи четвертого покоління. Тому й спрацьовує закон генетики. І дуже часто діти п'яниць успадковують потяг до алкоголю. Недавно в нашому містечку народилася дитина, яка безперервно істерично кричала і заходилася плачем. Лікар, для підтвердження свого здогаду, закурив біля дитини, яка була з матір'ю в лікарняній палаті, і дитина одразу ж притихла. Як виявилось, мати дитини під час вагітності багато курила, і в результаті її дитина впадала сильний потяг до нікотину.

Чи не стануть наші діти свідками проти нас в судний день за те, що ми свої грішні нахили передали їм? Але дяка Богові, що у спадок передається не тільки схильність до гріха, а й схильність до благословень Божих для тих, хто любить Його і дотримується Його моральних норм. Тому й часто можна спостерігати дію щедрих Божих благословень у нащадках істинних дітей Божих.

Хай не буде в нас інших богів! Не гнівімо Бога нашими прив'язаностями до якихось кумирів!
Андрій Б.

ВІРИТИ ТЕОРІЇ ЕВОЛЮЦІЇ ЧИ ВІРИТИ БІБЛІЇ?

Якщо ви вірите еволюції, то чи можете довести, що це правда? Якщо ви вірите Біблії, то чи ґрунтується ваша віра на фактах, які подає Біблія?

Атеїсти-еволюціоністи відмовляються вірити біблійній розповіді про те, як нескінченно мудрий і всемогутній Творець створив нашу планету і заселив її різними видами рослинного й тваринного світу. Тому вони вигадують якісь теорії, щоб пояснити походження життя.

В один час вони вчили, що блохи, черв'яки, миші та нижчі форми життя виникли спонтанно з неживої матерії. Однак винахід мікроскопа та робота Пастера підірвали цю ідею самовільного виникнення. Не особливо стурбовані тим фактом, що у них немає жодного пояснення виникнення життя, еволюціоністи задовольняються теоріями про зародження життя від одноклітинних організмів, які з'явилися у воді й розвивалися, доки не стали людиною.

ІНШІ ТЕОРІЇ

Деякі їхні теорії довелося відкинути внаслідок розвитку науки. Приклад: Ламарк висунув теорію набутих характеристик, стверджуючи, що навколишнє середовище викликало певні дрібні зміни у розмірі, формі та кольорі організмів, і що ці

риси розвивалися та передавалися наступним поколінням, аж поки через мільйони років не з'явилися люди. Але сучасна генетика довела, що це неправда, оскільки набуті ознаки не передаються у спадок.

І що далі? Дарвінізм! Дарвін твердив, що в боротьбі за існування відбувається природний відбір потрібних і корисних варіацій, а ті варіації, які є некорисними і слабкими, гинуть. Іншими словами, "виживає сильний і пристосований". Але, як же око, вухо чи серце могли розвиватися згідно з цією теорією, адже вони були б непридатні виконувати свої функції, доки повністю не розвинуться? Чи могли б материнські груди виконувати свою функцію упродовж багатьох тисяч років свого розвитку? Не дивно, що й самі еволюціоністи тепер не підтримують це нерозумне припущення Дарвіна.

Остання теорія – раптові зміни, які називають мутаціями, які вони вважають, пояснюють загадку еволюції. Але ця теорія також руйнується під час перевірки науковими фактами. Невеликі зміни, викликані мутацією, не знаходять підтвердження у виконаних рештках як доказ виникнення нової досконалішої форми життя, а значні зміни завжди призводять до появи потвор. Це доведений факт: мутації радше шкідливі, ніж корисні!

ЩО ВІДПОВІДАЄ ФАКТАМ?

Відкиньте свої упередження та зазубони і подумайте над цим питанням. Що дає найбільш наукове пояснення походження життя – еволюція чи Біблія? Давайте порівняємо. Теорія еволюції стверджує, що життя почалося з однієї клітини, і знадобилися мільйони років, щоб вона перейшла в більш складні форми. Але факти геології засвідчують, що дуже складні форми життя з'явилися раптово.

Більше того, ранні знахідки показують величезне різноманіття тодішнього тваринного світу, як і сьогодні. Тепер Біблія в згоді з науковими фактами, а не з хибними теоріями еволюціоністів, як і написано:

"І сказав Бог: "Нехай вода вироїть дрібні істоти, душу живу і птаство, що літає над землею під небесною твердю"... І сказав Бог: "Нехай видасть земля живу душу за родом її, худобу й плазуюче, і земну звірину за родом її. І сталося так"
Буття 1:20, 24

Еволюція ж стверджує, що людина розвивалася поступово, починаючи від рівня примітивної мавпи, але давні археологічні знахідки засвідчують, що на самому початку цивілізація була на високому рівні.

Продовження на 7 стор. ■

ЗВЕРШИЛОСЬ!

■ Початок на 1 стор.

ДЕЯКИМ ЛЮДЯМ НЕ ПОДОБАЄТЬСЯ НЕ САМ ГРІХ, А ЙОГО НАСЛІДКИ

Наслідки гріха: ворожнечі, вбивства, руйнування сім'ї, проблеми зі здоров'ям... Але треба розібратися саме з гріхом, тоді не буде наслідків. І це стосується не лише тілесних спокус. Написано: «Гніваючись, не грішіть» (Ефесянам 4:26). «Кожен, хто ненавидить брата свого, той душоуб. А ви знаєте, що жаден душоуб не має вічного життя, що в нім перебувало б» (1 Івана 3:15).

Бог бачить не лише дії, а й наші думки, емоції. І гнів не повинен призводити до гріха.

Про Ісуса Христа сказано: «Ти полюбив праведність, а беззаконня зненавидів». Ось так само і ми повинні полюбити праведність і зненавидіти гріх. Якщо в наших серцях не буде чіткої лінії відділення від гріха, перемога Христа не стане нашою.

Але якщо ми водитимемося Духом Святим і житимемо з Христом, то перемога буде очевидною для нас. Коли в серце приходять Христос, все розквітає, все переображується, як природа навесні.

ВЗДОРОВЛЕННЯ

Пророк Ісаї написав про Христа

в 53 розділі: «Він немочі наші узяв і наші болі поніс...»

А апостол Павло в Посланні до римлян говорить:

«Той же, Хто Сина Свого не пожалів, але видав Його за всіх нас, – як же не дав би Він нам із Ним і всього?»
Римлянам 8:32

Ще про Ісуса Христа сказано: «Він погорджений був, Його люди покинули, страдник, знайомий з хоборами, і від Якого обличчя ховали, погорджений, і ми не цінували Його...» (Ісаї 53:3).

Христос знає не з чутко про ті страждання, з якими стикається кожен із нас. Там, на хресті, Він відчув увесь біль людських недуг, але саме через це ми маємо можливість бути вздоровленими. Нам потрібно повірити, що Ісус поніс наші болі, що «Його ранами нас уздоровлено!» (Ісаї 53:5).

ПЕРЕМОГА НАД СМЕРТЮ

Людині властиво боятися смерті. Багатьох лякає невідомість: а що там, за межею життя?

Господь звершив перемогу над смертю і дарував цю перемогу віруючим у Нього. Ми не можемо до-

СЛАБКА

Якось теплим літнім днем Віктора відвідали друзі дитинства, з якими він давно не бачився. Говорили довго і багато про що, адже у кожного за плечима залишився значний відрізок життя, багато чого пережито. У розмові дізналися, що одна з подруг, Ганна, стала віруючою, стала християнкою. У Віктора це викликало глузування:

— І що, віра тобі допомагає?

Бачачи таку ворожнечу до віри, і не бажаючи дати приводу для суперечки, Ганна коротко відповіла:

— Так.

Віктор уважно окинув її поглядом, таку непоказну і небагатослівну. В його очах майнув єхидний вогник.

— Віра потрібна лише слабким людям! – зробив він висновок.

Ніхто не заперечив словам Віктора. Насторожене мовчання його друзів, здавалося, навіть підтримувало його думку. Мовчала й Ганна, задумливо дивлячись у далечинь. Підбадьорений цим, Віктор твердо заявив:

— Тільки слабкі люди вірять!

— Цілком вірно, – раптом відповіла Ганна, ніби чекала на ці слова.

— Віра потрібна слабким людям! Усі здивовано глянули на неї, а Віктор завер від несподіванки.

— Так, я слабка! Минулого року пішов у вічність мій чоловік, і я слабка перед розпачем і зневірою, але я молюся Ісусу, Він вітає мене, і я отримую спокій... Я слабка перед хворобами, і Господь уже

кілька разів зцілював мене! Також я абсолютно точно знаю, що рано чи пізно помру. Хто з вас не знає, що ми всі смертні? Я безсила перед смертю, але Ісус переміг смерть: Він воскрес! І я воскресну під час Його Другого приходу, бо Він воскресить мене! А ті, хто рахують себе сильними, від розпачу стають п'яницями чи закінчують життя самогубством; у хворобах вони не знаходять втіхи і зцілення, а перед смертю втрачають самовладання! Через мою слабкість я і стала віруючою.

Віктор та його друзі мовчали. Вони не мали чим заперечити

вести ці фізичними методами, але знову опираємось на Святе Письмо. 15-й розділ Послання апостола Павла до коринтян – це гімн перемоги над смертю...

Ось чому для тих, хто не повірив у цю істину, смерть страшна. А для віруючих смерть – це лише перехід в інше життя – вічне, яке незрівняно краще за земне.

Боже Слово каже, що там – на Небесах – не буде плачу, сліз та страждань. А смерть – це звільнення від тлінного тіла, яке до кінця земного життя починає вже обтяжувати своїми немочами. До того ж, ми знаємо, що наші тіла будуть переображені силою Господа і стануть нетлінними.

Можна ще багато говорити про те, що відбулося на хресті, але все

це ми приймаємо у своє життя тільки вірою. Не нашими заслугами, а благодаттю Божою. Христос сказав, що пошле Духа Святого, і Він наставить нас на всяку істину. Так і сталося. Після воскресіння і вознесіння Христа на землю зійшов Дух Святий, і Він входить у серця тих, хто щиро кається перед Богом і запрошує у серце Христа. А потім Святий Дух є Божим путівником для християн. Причому Він не лише допомагає розуміти богословські доктрини, а й дає Свої підказки у повсякденному житті: як правильно вибудувати стосунки зі своїм чоловіком чи дружиною, з дітьми, з працівниками на роботі тощо. Бог веде Своїми дорогами, і якщо ти будеш слухняним Святому Духу, то побачиш славу Божу в своєму житті.

СПАСІННЯ – ДАР БОЖИЙ

— Як це може бути, що спасіння Бог дарує? – питає християнина невіруючий друг.

— Повірити треба, як діти вірять.

— Не можу цього зрозуміти.

— Ну добре, я намагатимусь тобі пояснити. Давай візьмемо у мене в саду кошик яблук і підемо на ринок.

Нарвали вони яблук, прийшли і стали в ряд із продавцями. Підходять покупці. «Скільки коштують ваші яблука?» – запитують.

— Безкоштовно, – серйозно відповів християнин.

Люди дивляться здивовано та відходять. «Хворий, напевно», – кажуть інші, і купують поруч.

— Гарні яблука! Яка ціна? – питають інші люди.

— Беріть безкоштовно, – пропонує брат.

— Киньте жартувати!

— Я не жартую, беріть без грошей.

— Дивак якийсь! – йдучи далі, кажуть покупці.

Довго стояв брат, і ніхто не брав у нього жодного яблука. Аж тут несподівано підбігає хлопчик.

— Дядечку, яка ціна яблук?

— Безкоштовно, хлопче.

— Безкоштовно?! Без грошей?! Правда?

— Правда.

— Чи можна брати? – дивлячись у вічі братови, питає хлопчик.

— Бери, бери.

Хлопчик узяв яблук.

— А ще можна?

— Бери ще!

Хлопчик став запихати їх у кишені, класти за пазуху, поки сорочка

не роздулася.

— Дякую, дядечко, – сказав задоволений хлопчик, притримуючи обома руками сорочку біля пояса, щоб не розгубити яблук.

— На здоров'я, – сказав брат, але щасливий покупець уже помчав.

— Ось так беруть дар, – повернувшись до друга, що стояв недалеко, сказав брат.

— Ти почув, що Христос любить тебе і помер за тебе на хресті, – вірує це дитячим серцем. Зізнайся у своїх гріхах, покайся, покинй їх, і Бог простить усе, ніби ти ніколи не грішив.

Коли довірися, як дитина, і приймеш Ісуса Христа в своє серце, то відчувеш у ньому велику радість, що Бог тобі дарував спасіння і життя вічне. Як так зробиш і будеш триматися Господа, то Він допоможе тобі жити християнським життям, дасть тобі сили, щоб перемагати спокуси.

Р.С. На жаль, більшість людей, які не знають як Господь Бог дає спасіння і вічне життя, думають, що його треба якось заробити чи заслужити. Але Христос сказав:

«Хто вірує в Сина, той має вічне життя»
Євангелія від Івана 3:36

— Правда.

— Чи можна брати? – дивлячись у вічі братови, питає хлопчик.

— Бери, бери.

Хлопчик узяв яблук.

— А ще можна?

— Бери ще!

Хлопчик став запихати їх у кишені, класти за пазуху, поки сорочка

Образ на батьків

В одних спогади про дитинство – світлі, безтурботні, радісні. А в інших – неприємні та раничі.

ЧИ У ВСЬОМУ ВИННІ БАТЬКІ?

Дитинство пролітає швидко, а образи залишаються надовго. Недоотримана батьківська любов залишає рани на серці. І, подорослішавши, ми нерідко у всіх проблемах звинувачуємо тих, хто народив нас: «Мама в дитинстві не брала мене на руки, і тепер я холодна з своїм чоловіком»; «Батько був суворий до мене, і тепер я боюся високих посад» тощо. Звичайно ж, є такі батьки, яких і язик не повертається назвати мамою чи татом. Але, на щастя, їх не так багато, і не про них зараз йдеться.

За свої страхи, невпевненість і неспроможність ми дорікаємо батькам, а головна і основна претензія завжди в тому, що мама з татом любили неправильно, не так, як би нам хотілося. А як би нам хотілося, ми й самі до кінця не знаємо.

Деколи витрачаємо на з'ясування причинно-наслідкових зв'язків не один десяток років, витрачаючи масу зусиль на те, щоб додати до батьківського «досьє» ще один факт неправильного підходу до нашого виховання. Але чи стає нам від цього легше, і чи змінюється наше життя на краще?

Досвід показує, що образа на батьків заважає людині розвиватися як особистості, накладає згубний відбиток на взаємини із власними дітьми, і нарешті перешкоджає спілкуванню з Богом.

ОБРАЗА – ЦЕ ПЕРЕШКОДА

Що ж відбувається, коли довгі роки несеш у собі образи на матір чи батька?

Постійно повертаючись до душевних ран, ми просто не даємо їм загоїтись. Виходить, що, згадуючи дитячі страждання, ми знову і знову повертаємося у минуле, злимося на батьків і продовжуємо накопичувати гіркоту. Декому навіть приносить задоволення відчувати себе жертвою, перекладаючи на батьківські плечі відповідальність за свої «дорослі» невдачі.

Можливо, тому такі люди не по-

спішають прощати батьків, адже стан образи має для них певний зиск.

Вибачити – це прийняти ступінь відповідальності за своє життя на себе. І почати щось змінювати у цьому житті. Нехай поступово, по-кроку... Образа ж на батьків дозволяє нічого не робити та виправдовувати власну пасивність тим, що не пощастило з батьками. О, якби в мене були інші мама та тато... Творець не помиляється

Але батьків ми не вибираємо – це факт. І обставини, за яких кожен проводить дитинство – не випадкові. Це є певний промисел Бога.

Неприйняття, відкидання тих, хто привів нас на цей світ, образа на батьків – це, по суті, відкидання Бога, Його участі у нашій долі. Адже Всемогутній Творець ніколи не помиляється, тому і дає нам саме тих батьків, які допоможуть навчитися смиренню, прощення, безумовної любові. Всім тим якостям, що визначають зрілу особистість.

Людина, яка не зуміла розлучитися з образами на батьків, не прийняла своїх маму і тата з усіма їхніми недоліками і достоїнствами, ніколи не стане по-справжньому дорослою, не відбудеться як сильна особистість.

Людина, яка не зуміла розлучитися з образами на батьків, ніколи не зможе знайти спокій у душі. Він завжди метатиметься між двома полюсами почуттів: з одного боку – любов, з іншого – образа, зневага, біль, гнів...

Тільки прощення та подяка батькам здатні зцілити душу. Можливо, прощення і не відразу приведе до любові, зате підведе до прийняття своїх батьків.

ЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ

Коли ми ображаємося на батька чи матір, то часто забуваємо, що самі колись теж станемо батьками і обов'язково зіткнемося зі схожим ставленням з боку власних дітей. Як говориться в Біблії:

«Бо яким судом судити будете, таким же осудять і вас...»

Матвія 7:2

Тому виховувати своїх дітей, не

розібравшись із власним дитинством, наймовірно складно.

Ось історія з життя: «Батько Григорія пішов із сім'ї несподівано, покинувши без грошей дружину-домогосподину та десятирічного сина. «З того часу ми батька не бачили, – розповідає Григорій. – Нам було наймовірно важко. Ми ледве зводили кінці з кінцями. Але, хоч моє життя склалося ніби непогано, я не міг позбутися образи на батька. І ось коли мені виповнилося вже сорок дев'ять років, він зателефонував, і ми зустрілися в кафе. Я був на взводі і вилив на нього всю свою жовч. І тут він несподівано вибачився. У мене на очі навернулися слюзи. Я розповів йому, що теж покинув матір свого сина, і в цей момент побачив, що повторюю його історію! Я теж вчинив як останній боягуз. Після цієї зустрічі я вибачив батька. Потім зумів домовитися з дружиною та налагодити стосунки із сином».

Як видно з цієї історії, саме зріле та відчуте прощення дозволило Григорію вирватися з хибного кола. Тільки коли ми стаємо батьками, то усвідомлюємо, наскільки складно виховувати дітей. Тоді багато хто з нас починає проявляти поблажливість до власних батьків, визнаючи, наскільки егоїстичною була наша схильність звинувачувати їх у всіх своїх невдачах.

ЗРОЗУМІТИ, ПРОБАЧИТИ, ПРИЙНЯТИ...

Скривдженим дорослим «дітям» також непогано було б поставити собі запитання: а хто я такий, щоб засуджувати батьків? Невже я сам настільки безгрішний і чистий, що можу виносити їм вирок?

Святе Письмо говорить, що, окрім Бога, ніхто не знає людського серця, ніхто не знає справжніх причин помилок та мотивів неправильних вчинків. «Тому не судіть передчасно нічого» – написав апостол Павло. Цей наказ справедливий по відношенню до всіх людей і тим більше по відношенню до батьків.

Що таке ДУША?

Грецьке – ψυχή, читається «психе».

Є різні відповіді на це запитання. Одні походять з людської уяви, інші – з Біблії.

За відповіддю ми звернемося до непомилкового Божого Слова – Біблії.

Це слово зустрічається в Біблії в різних значеннях, які важливо відрізнити одне від одного:

1) Словом душа часто позначається фізичне життя з природними почуттями і прагненнями. Напр., сказано, що Ірод шукав був душу Дитини, тобто її життя (*Матв. 2:20*). В цьому ж значенні про душу, як про життя, говориться в *Луки 14:26* та багатьох інших текстах Слова Божого. Наприклад в книзі *Левит 17:14*.

2) Душею називається людина (як особа), тварина чи інша істота (*Бут. 2:7; Числа 31:28; Екл. 3:19, 29; Єзек. 18:4, 20; Дії апост. 2:42*), яка може померти.

До того ж ненависть, злість і нещастя зовсім не узгоджуються з Божою заповіддю «Шануй батька та матір».

Так, мама з татом можливо не навчили нас бути самостійними, але хто навчив їх? Надмірно опікувалися чи недостатньо суворі були до нас, чи не змогли наполягти, щоб ми освіту здобули? Але ж і наших батьків ніхто ніколи не вчив, як треба правильно виховувати дітей, щоб потім вони не ображалися.

ПРОЩЕННЯ НЕОБХІДНЕ

А тепер про прощення. Це справді дуже важкий процес. Власними силами людина не в змозі пробачити глибокої образи. Але прощення починається тоді, коли ми розуміємо, що стан образи руйнує насамперед нас самих. І прощення нам потрібне як повітря. Адже якщо ми не прощаємо, то ризикуємо не лише земним щастям, а й спасінням душі. Святе Письмо чітко каже:

«А коли ви не будете людям прощати, то й Отець ваш не простить вам прогріхів ваших»

Матвія 6:15

Таким чином, перше, що необхідно зробити, – це вирішити пробачити всією душею, усім серцем. І просити у молитві про це. Вирвати «гіркий корінь» образи може лише Бог. На наше прохання Він дасть серцю свободу, очистить його від злості та гіркоти. Можна помолитися так:

«Дорогий Отче! Дякую Тобі за Ісуса Христа, Який помер на хресті, щоб я міг бути повністю прощений за мої гріхи. Каюся за них. Господи, допоможи і мені пробачити батьків і зціли мене від ран минулих образ. Дякую Тобі за моїх батьків. Благослови їх і допоможи мені мати мирні та добрі стосунки з ними. Прошу це в ім'я Ісуса Христа. Амінь».

Господь обов'язково відповість на таку молитву і розпочне процес зцілення.

План спасіння людини

Чи відчуваєте ви голод? Не фізичний голод, а постійне внутрішнє бажання чогось більшого в житті. Якщо так, тоді ви потребуєте Ісуса Христа! Ісус сказав:

«Я – хліб життя. Хто до Мене приходить, – не голодуватиме він, а хто вірує в Мене, – ніколи не прагнущим»

Івана 6:35

Ви збентежені? Вам здається, що ви ніколи не зможете знайти шлях чи мету в житті? Таке відчуття, що хтось вимкнув світло, і ви не можете знайти вмикач? Якщо так, то ви потребуєте Ісуса! Ісус проголосив: «Я світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя» (*Івана 8:12*).

Ви зневірився в житті? Перепробували стільки різних дверей, а за ними – лише порожнеча і марнота? Ви шукаєте сенсу життя? Якщо так, тоді вихід знайдете в Ісусі! Він говорить:

«Я – двері: коли через Мене хто ввійде, спасеться, і той ввійде та вийде, і пасовисько знайде» (*Івана 10:9*).

Вас підводять інші люди? Виникає відчуття, що вас намагаються використати для своєї вигоди? Якщо так, зверніться до Ісуса! Ісус сказав:

«Я – Пастир Добрий! Пастир Добрий кладе життя власне за вівці... Я – Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають»

Івана 10:11, 14

Вас цікавить, що трапиться з вами після смерті? Ви сумніваєтеся в доцільності нинішнього життя? Ви хочете жити після того, як померете? Якщо так, тоді відповідь в Ісусі! Він сказав: «Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, – хоч і вмере, буде жити. І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, – повіки не вмере» (*Івана 11:25, 26*).

Де дорога? Де правда? Де життя? Ісус сказав: «Я – дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене» (*Івана 14:6*). Голод, який ви відчуваєте, – це духовний голод, який може задовольнити тільки Ісус. Ісус – єдиний, Хто може освітити темряву. Ісус – це дорога до повноцінного життя. Ісус – Друг і Пастир, Якого ви шукали. Ісус – ваше життя в цьому світі, а також у вічності. Ісус – дорога до спасіння!

Причина того, що ви відчуваєте духовний голод, розгубленість, а також прагнете знайти

ціль життя, полягає в тому, що ви відокремлені від Бога. У Біблії написано, що всі ми розділені з Богом через те, що всі згрішили (*Еклез. 7:20; Римл. 3:23*). Коли у вашому житті немає Бога, у ньому появляється відчуття порожнечі, адже ми були створені для спілкування з Богом. Але через гріх ми втратили цей зв'язок. Та найгірше те, що через свій гріх ми втратили близькі стосунки з Богом не лише в цьому житті, а й після нього (*Римл. 6:23; Івана 3:36*).

Як вирішити цю проблему? Відповідь в Ісусі! Ісус взяв наші гріхи на Себе (*2 Коринт. 5:21*). Він помер замість нас (*Римл. 5:8*), взяв на Себе покарання, призначене нам. На третій день Він воскрес із мертвих, переміг гріх і смерть (*Римл. 6:4, 5*).

Навіщо Він це зробив? Христос Сам відповів на це запитання: «Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх» (*Івана 15:13*). Він помер, щоб ми могли жити. Якщо ми повіримо в Ісуса, приймаючи Його смерть як плату за свої гріхи, то будемо прощені і омиті від гріхів. І тоді наш духовний голод буде втамований і наше життя наповниться сенсом. Ми знайдемо в Ньому найкращого Друга і Добраго Пастиря. І отримаємо впевненість у житті після смерті – обновленому, вічному житті з Ним на небесах.

«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне»

Івана 3:16

ПОМИЛКИ НА ШЛЯХУ ДО ШЛЮБУ

Чому люди, від щирого серця бажаючи мати свою сім'ю, часто бувають нездатні побудувати відносини? Чому, знайшовши свою «половинку», не витримують перших випробувань та розходяться? Які помилки найчастіше припускаються молодими людьми, що намагаються «побудувати любов»?

У КОЖНОЇ РІКИ – СВОЄ ДЖЕРЕЛО

Дуже багато при виборі супутника життя і побудові з ним взаємин залежить від укладу сім'ї, в якій людина виросла. У кожного з майбутнього подружжя своя «валіза звичок», яку вони принесуть у сім'ю. Як у батьківській сім'ї проводять вільний час, хто насправді є головою в домі, як прийнято харчуватися та витрачати гроші, наскільки люблять чистоту та порядок – ці звички та принципи з дитинства формували юнаків та дівчат.

При мудрому підході потрібно обов'язково розібратися, що з цих навичок розумно привносити до свого майбутнього шлюбу, а що ні. А також варто поставити собі запитання: чи зможу я надалі примиритися зі звичками свого обранця, які вже зараз не подобаються? Якщо ні, то краще одразу ж обговорити цю проблему з ним.

ПОРТРЕТ ЧИ ЕСКІЗ?

Іноді чуємо, як дівчата, мрійливо закохуючи очі, говорять про свого майбутнього чоловіка: «У нього буде чорне, як смола, волосся, блакитні очі та хоробре серце!» За цим іде ще цілий список чеснот і зовнішніх переваг потенційного нареченого. Звичайно, ми можемо уявляти все, що завгодно. Але надто

конкретний портрет, який формується в уяві, може відвести від реальності. Одружуватися чи виходити заміж доведеться за реальною людиною. І ця реальна людина однозначно не буде ідеальною.

Найкраще, що кожного з майбутнього подружжя своя «валіза звичок», яку вони принесуть у сім'ю. Як у батьківській сім'ї проводять вільний час, хто насправді є головою в домі, як прийнято харчуватися та витрачати гроші, наскільки люблять чистоту та порядок – ці звички та принципи з дитинства формували юнаків та дівчат.

При мудрому підході потрібно обов'язково розібратися, що з цих навичок розумно привносити до свого майбутнього шлюбу, а що ні. А також варто поставити собі запитання: чи зможу я надалі примиритися зі звичками свого обранця, які вже зараз не подобаються? Якщо ні, то краще одразу ж обговорити цю проблему з ним.

ЗНИМАЄМО «РОЖЕВІ ОКУЛЯРИ»

Часто запитують: «На що потрібно звертати увагу при виборі супутника життя?» Питання непросте, адже коли люди закохуються, вони дивляться одне на одного через «рожеві окуляри»: «Він такий чудовий!», «Вона найкраща!»

Але дуже важливо звернути увагу не лише на те, які емоції викликає у вас обранець, а й на те, як він розмовляє з вашими та зі своїми батьками, чи виявляє до них повагу. Важливо помітити і те, як він спілкується зі своїми друзями та просто з незнайомими людьми.

Доброта, смиренність, шанобливість або, навпаки, зарозумілість і задрісті обов'язково виявляться в якихось «дрібничках» та повсякденних ситуаціях.

Найголовніше, щоб людина мала такі якості, як чесність, доброта, терпеливість, вірність і, звичайно ж, любов до Бога.

Конфлікти самі по собі – це не привід для тривоги, а ось те, як людина їх вирішує, може змусити задуматися. Не варто панікувати через самий факт існування конфліктів та непорозуміння. Вони є у всіх. П'яри просто треба працювати над собою. Якщо це робиться в ім'я любові, то все вийде на добре.

Також важливо проаналізувати, про що ви спілкуєтесь під час зустрічей із обранцем. Чи цікаво вам бути разом, чи є теми для спілкування? Який ступінь відкритості та щирості вашого друга? Чи він довіряє вам свої сердечні таємниці?

Любити означає не боятися відкрити себе. І це цілком відповідає біблійному розумінню любові.

НАВІЩО ОДРУЖУВАТИСЯ?

Погляд Бога на шлюб сильно

відрізняється від загальноприйнятого, людського. Ось що говорить Біблія:

«Дружини, – користь своїм чоловікам, як Господеві, – бо чоловік – голова дружини, як і Христос – Голова Церкви, Сам Спаситель тіла! І як користь Церква Христові, так і дружини своїм чоловікам у всьому. Чоловіки, – любіть своїх дружин, як і Христос полюбив Церкву, і віддав за неї Себе...»

Ефесянам 5:22-25

Виходячи з цього визначення слід висновку, що в Божих очах подружжя – це модель святих взаємин Христа та Церкви. Чи так дружини розуміють суть подружжя? Чи готові чоловіки до жертвовної любові заради дружини та дітей?

Запитайте молодих людей: «А навіщо ви хочете вийти заміж (одружитися)?» Відповіді будуть дуже різні: щоб бути щасливим, щоб мати дітей. І майже ніколи не чути відповіді: «Бо люблю і хочу зробити її (його) щасливою». Але ж, згідно з Божою постановою, головним мотивом для створення сім'ї є бажання віддавати, а не отримувати, бо любов завжди віддає себе тому, кого любить. У шлюбному союзі нема двох панів, а є двоє слуг, які добровільно служать одне одному.

Тільки за такого підходу до подружжя, з готовністю бути вірним і жертвним до кінця своїх днів, можливе створення по-справжньому щасливої сім'ї.

Що ти минаєш, ставши справжнім християнином? ПЕКЛО!

Тексти із Святого Письма, в яких описується жахливе місце вічних страждань:

1. Місце вічних мук (Матв. 25:46).
2. Місце, де їхній черв'як не вмирає і не гасне вогонь (Марка 9:48).
3. Безодня (Об'явл. 20:1).
4. Озеро огня (Об'явл. 20:15).
5. Вогняний дощ (Псалом 10:6).
6. Місце вічного вогню (Ісаї 33:14).
7. Вогняна піч (Матв. 13:41,42).
8. Місце мук в пекельному полум'ї (Луки 16:23, 24).
9. Місце, де люди благають (Луки 16:27).
10. Місце, де вони просять

помилування (Луки 16:24).

11. Місце, де вони зневажають Бога (Об'явл. 16:11).
12. Місце, де вже нема прощення (Матв. 12:32).
13. Місце плачу (Матв. 8:12).
14. Місце, де вони не мають спокою (Об'явл. 14:11).
15. Місце вічного мороку (Юди 13).
16. Місце зовнішньої темряви (Матв. 8:12).
17. Місце, де вони мучаться у вогні і сірці (Об'явл. 14:10).
18. Місце, з якого вічно підіймається дим їхніх мук (Об'явл. 14:11).
19. Місце, з якого нема переходу

(Луки 16:26).

20. Місце страждання, до якого вони не хочуть, щоб потрапили їх рідні (Луки 16:28).

Слово Боже каже нам:

„Тому, що всі згрішили і позбавлені слави Божої” (Римл. 3:23). „Бо заплата за гріх – смерть, а дар Божий – життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашій!” (Римл. 6:23). „А тим, хто прийняв Його, віруючим в ім'я Його, дав владу дітьми Божими стати” (Івана 1:12).

Ісус пообіцяв кожному:

„Ось стою при дверях і стукаю: хто почує Мій голос і відчинить двері, Я до нього ввійду” (Об'явл. 3:20).

„Тояк ми втечемо, коли ми недбали про таке велике спасіння?” (Євр. 2:3).

ТВОЄ НАЙВАЖЛИВІШЕ РІШЕННЯ: Ісус Христос ПОВНІСТЮ ЗАПЛАТИВ ціну за вічне життя для тебе. Але Він залишив остаточне рішення, вибір цілком за тобою. Отож, що ти сьогодні зробиш з Ісусом, Який стоїть при дверях твого серця і стукає? Приймеш Його в своє серце, чи відкинеш Його?

Муки совісті – це перший крок до покаяння.

З давніх-давен мудреці і філософи вели суперечки про те, звідки з'явилася совість, навіщо вона потрібна. Багато хто бачив у людині лише матеріальне і заперечував існування душі. До глибин заперечення душі та совісті дійшов Адольф Гітлер. Він заявляв: «Я звільняю людину від химери, що принижує, яка називається совістю. Совість – це вигадка». І ми всі знаємо, куди, винищуючи совість, завів цей чоловік свій народ.

ЩО ТАКЕ СОВІСТЬ?

Совість – внутрішній голос, той інструмент, за допомогою якого людина розрізняє, як співвідносяться з добром чи злом її думки, наміри, вчинки.

Совість формує моральну відповідальність перед Богом та людьми. Вона є голосом Бога в людині, моральним почуттям, яке Бог вклав у нас. Як тільки Адам та Єва згрішили, то вони засоромились, бо були нагі. Тобто їхній гріх відкрив їм їхню наготу, і совість привела до першого сорому. І Адам сховався від Бога, бо Адамові було соромно.

НАВІЩО ВОНА ПОТРІБНА?

Совість є допомогою у боротьбі з гріхом. Адже вона застерігає від багатьох гріхів.

Совість – індикатор духовного життя людини, компас, з яким людина порівнює свої вчинки. Недарма в Біблії сказано:

«Бо коли винуватить нас серце, то Бог більший від нашого серця та відає все!»
1 Івана 3:20

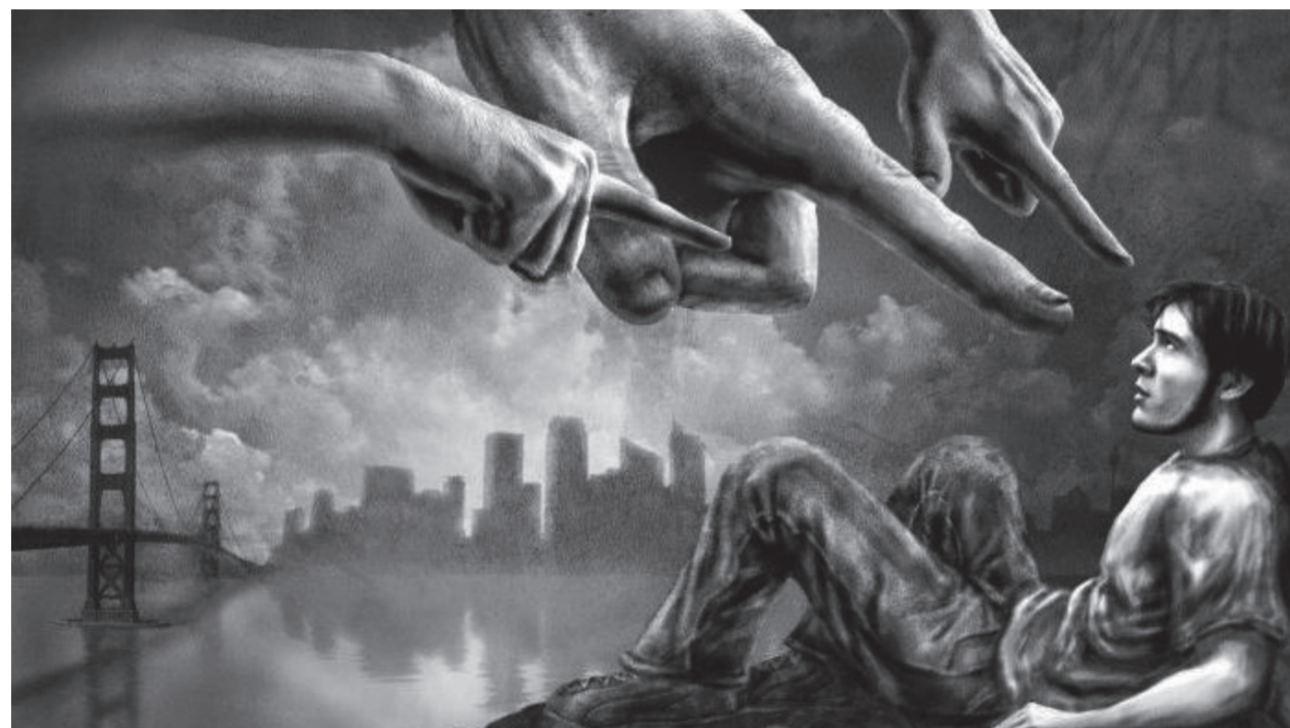
Коли людина робить погані вчинки, а її совість ще не зіпсована, то вона поспішає виправити те, що накоїла.

ВІД БОГА НЕ СХОВАЄШСЯ

Кожна людина народжується на світ з тією чи іншою мірою совісті. Проте совість можна вбити. Совість вбивається тоді, коли її власник грішить і грішить. Багато злочинців свої розповіді, що їм найважче було вчинити перший злочин, наприклад, вбивство. Друге – вже легше, а потім для цих людей зі спаленою совістю вбивство перестало бути злочином. Однак від Бога не сховаєшся і не втечеш. І навіть такі люди зі спаленою совістю напевно періодично відчують її муки.

МУКИ СОВІСТІ

Мука совісті полягає в тому, що, куди б людина не пішла і не втекла, де б вона не знаходилася, чим би совість не заглушувала, вона все

одно говоритиме: «Ти винен». Муки совісті покороюють, змушують просити вибачення. Якщо совість повстає, то врятуватися від неї неможливо. Муки совісті нагадують біль від занози: поки занозу не витягнеш, тіло хворітиме; поки не покаєшся – душа хворітиме. І це – благо для людини. Адже так Бог дає нам можливість покаятися. Совість опоганюється довірливим, усвідомленим невиконанням Божої волі, зневагою заповідей, коли людина знає, що так чинити не можна, чує голос совісті, проте поступає проти неї. Коли через совість переступають, її муки намагаються позбутися через самовиправдання, підміну понять і цінностей. Але душа може звільнитися від мук совісті лише через покаяння.

ЩО ТАКЕ ПОКАЯННЯ?

Бог послав Сина Свого Ісуса Христа, щоб врятувати грішників, щоб людина був відкритий шлях до спасіння: «Бо як через непослух одного чоловіка [прим. Адама] багато-хто стали грішними, так і через послух Одного [прим. Ісуса Христа] багато-хто стануть праведними» (Римлянам 5:19). Любов і милосердя Бога дають шанс кожному.

Покаяння – це усвідомлене бажання людини покінчити з грішним життям і повернутися до Бога. «А Петро до них каже: Покайтеся, і нехай же охриститесь кожен із вас у ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, – і дара Духа Святого ви приймете!» (Дії апостолів 2:38). Покаяння відбувається через молитву. У молитві покаяння людина звертається до Бога через Ісуса Христа.

СПРАВЖНЄ ПОКАЯННЯ ВЕДЕ ДО ТАКИХ ДІЙ:

Прощення: коли людина молиться молитвою покаяння, Бог прощає їй усі гріхи і позбавляє мук совісті.

Навернення: людина повертає свій життєвий шлях на 180 градусів, відвертається від гріха і йде за Богом.

Відродження: у момент покаяння людина народжується згори, Дух Святий входить у серце людини.

Усиновлення Богом: народившись від Духа, людина стає дитиною Божою та спадкоємцем Бога у всьому. «Сам Цей Дух свідчить духові нашому, що ми – діти Божі» (Римл. 8:16).

Багато хто говорить, що вони не є грішники, виправдовуються якимись ділами. Але в Біблії сказано:

«Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився»
Ефесянам 2:8, 9

Якби нам можна було спастися через добрі справи, через свої заслуги, тоді не було б потреби жертви Ісуса Христа. Але Христос постраждав на хресті, Він усе зробив для того, щоб допомогти людям примиритися з Богом-Отцем.

Отже, якщо ти хочеш спасти свою душу, якщо хочеш позбутися мук совісті, то повір у Христа, покайся, прийми Його у своє серце – і ти станеш вільним від гріха.

Любов перемагає

зберігав силу духу, але й іншим допомагав, як міг. Навіть у таких нелюдських умовах Максиміліан продовжував свою патрістичну діяльність – втішав, сповідав, молився.

У липні 1941 року з блоку, в якому жив Максиміліан, втік ув'язнений. Утікача знайти не вдалося. Тоді заступник коменданта табору Карл Фріч відібрав 10 осіб, яким було призначено померти голодною смертю, наводячи жах на весь табір. Це покарання Фріч призначив для повчання і на залякування ув'язнених, щоб більше ніхто не намагався тікати. Всіх мешканців барака поставили в стрій, залишили без вечері (її у них на очах вилили в канаву), а весь наступний день люди знову провели в строю під палочим сонцем. Увечері прийшов Фріч і почав відбирати 10 смертників. Один з відібраних ним людей, польський сержант Францішек Гайовнічек, заплакав і сказав: «Невже я більше не побачу дружину і дітей? Що ж тепер з ними буде?» І тоді Кольбе вийшов зі строю і запропонував Фрічу своє життя в обмін на життя Гайовнічека: «Я хочу померти замість нього». Фріч прийняв його жертву.

Сидячи в смердючій камері й помираючи від голоду і зневоднення, Максиміліан продовжував підтримувати товаришів по нещастю. Максиміліан Кольбе постійно молився та читав Псалми. Ці молитви проникали крізь стіни, слабшаючи з кожним днем, згасаючи до шепоту разом із людським диханням. Весь табір прислухався до життя, яке жевріло в камері смертників. Звістка про те, що в камері моляться, наповнювала надією та радістю всі бараки табору. Людська солідарність триумфувала над смертю і змушувала життя, що згасає, знову пульсувати.

Через три тижні Кольбе і троє інших смертників були ще живі. 14 серпня 1941 р. Кольбе і його трьом товаришам була зроблена ін'єкція отрути. Наступного дня тіло Максиміліана Кольбе піддали кремації, а прах розвіяли за вітром. Життя Максиміліана Кольбе цілком і беззастережно було виразним свідченням і виконанням слів Ісуса Христа: «Немає більшої любові від любові того, хто віддає за друзів свою душу» (Івана 15:13). Максиміліан говорив, що «тільки Любов є творчою». Звичайно ж він мав на увазі безмежну Любов Божу, з якої народжується любов до ближнього і навіть до ворогів. Саме ця

любов дала йому сили залишитись людиною в нелюдських умовах. Любов перемогла.

В історії людства бувають зоряні часи, що рішуче змінюють перебіг подій. Але в цій же історії існують і ганебні плями, які хотілося б змити, проте це неможливо: вони постійно нагадують про себе. Люди здатні створити справжнє пекло, але не можуть перешкодити тому, щоб у ньому були присутні розп'ятий Христос і таємниці Його Любові, яка, незалежно від зовнішніх обставин, волю Бога живе і діє. Слово про хрест дарує нове життя і силу тим, хто його приймає, і засуджує безумство лицемір'я.

У січні 1945 року Освенцім було звільнено. Серед небагатьох в'язнів, яких німці не встигли відвезти в тил або знищити і які дочекалися звільнення, був і Гайовнічек. Загалом він провів у німецькому полоні п'ять років, п'ять місяців та дев'ять днів. Його дружина Олена також вижила, але його сини загинули під час бомбардування. Щороку 14 серпня Гайовнічек відвідував Освенцім на знак подяки Максиміліану Кольбе, який помер замість нього.

У 1995 році Францішек Гайовнічек помер природною смертю у віці 93 років, проживши 53 роки після того, як Максиміліан Кольбе врятував йому життя ціною свого власного.

На Голгофі Син Божий здійснив подвиг, який не змогла би повторити жодна смертна людина: Він, безгрішний і святий, захистив людство від справедливого вічного вироку і віддав Своє життя за тих, які хотіли Його знищити. Яка ж дорога ціна нашого визволення! Ісус Христос помер, щоб ми, віруючи в Нього, не загинули, але мали вічне життя. Це і є Добра Новина, яку Бог у Своему Слові наказує нам проголошувати. Ми всі Його боржники, які покликані звіщати про нашого Спасителя іншим людям, засудженим до вічної смерті в пеклі.

Можна уявити, що пережив Францішек Гайовнічек, коли почув слова Максиміліана Кольбе: «Я хочу померти замість нього». Для нього це було найрадіснішою звісткою. Але Христос зробив для нас набагато більше, прийнявши на Себе покарання замість нас. Він простягнув нам руку спасіння! Ісус Христос і сьогодні закликає людей, щоб вони пішли за Ним. А тих, хто вже прийняв Його дар спасіння вірою, Він дав Доручення, щоб вони звіщали чесноти Того, хто покликав їх із темряви до дивного світла Свого. Підемо ж за Ним, поки ще є час ...

ВІРИТИ ТЕОРІЇ ЕВОЛЮЦІЇ ЧИ ВІРИТИ БІБЛІЇ?

■ Початок на 2 стор.

Біблія погоджується з цими фактами. У ній написано, що перша людина була досконалою, але що з того часу вона деградувала й виродилася.

Якщо теорія еволюції правильна, то сьогодні тривалість життя людини має бути найдовшою. Але археологи довели, що тривалість життя древніх людей була набагато більшою. І знову Біблія стає на бік фактів і каже, що в прадавні часи люди жили по кілька сотень років.

Еволюція вчить, що мова людини розвинулася з тваринного бурчання та гарчання. Факти свідчать, що найдавніші мови були найскладнішими, і ці мови найважче вивчити, а сучасна мова перейшла в менш складні форми. Біблія підтверджує ці факти і стверджує, що перша людина була досконалою у своєму володінні мовою та у сво-

їй здатності давати всім птахам та звірам їхні імена (Быття 2:19, 20). Чи можете ви назвати хоча б десяту частину з них?

ЗАГАДКА ДЛЯ ЕВОЛЮЦІОНІСТІВ

Людський розум – це одна незрозуміла загадка для еволюціоністів. Існує величезна прірва між найрозумнішими тваринами і людиною, оскільки людина має розумові здібності та можливості, набагато вищі, ніж у тварин.

Людина здатна накопичувати знання, отримані від попередніх поколінь, та спиратися на них. У тварин не так. Мудрість тварин насправді є спадковим інстинктом.

У той час як еволюція не в змозі пояснити ту величезну прірву, яка розділяє людей і тварин на ментальному рівні, Біблія пояснює це, бо Бог сказав:

"Створимо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панує над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усією землею, і над усім плазуючим, що плазує на землі!"

Быття 1:26, 27

Не за подобою будь-якої тварини, а за образом і подобою Божою – це пояснює, чому людина має величезні здібності сприймати все, що відбувається навколо, вміє міркувати, наводити аргументи, використовувати логіку і вирішувати, що є добром і злом.

Тільки людина має совість, яка керує нею. Тільки людина може свідомо виявляти безкорисливу любов, співчуття, милосердя та справедливість. Тільки людина має спонукання молитися і поклонятися Богу.

БІБЛІЯ НАУКОВА І ТОЧНА

У кожному моменті порівняння Біблія доводить свою правдивість. Наука підтверджує точний порядок творіння, викладений у першому розділі Быття.

Наука каже, що всі раси походять від однієї людини. Біблія стверджує, що понад три тисячі років тому! (Быття 1:27, 28; Дії ап. 17:26).

Наука знає, що коти та собаки, птахи та кролі, велика рогата худоба та свині не можуть бути схрещені одне з одним. Але Біблія знала це першою і каже, що кожна жива істота створена "за родом її".

Крім цього приголомшливого доказу, існує ще більший доказ точності та надійності Біблії. Тільки подумайте, що Різдво Ісуса Христа, Його прихід на Землю, був передбачений Біблією ще за сотні років до цієї події. Факти і події, що стосуються життя Ісуса, були передбачені Біблією задовго до Його приходу, також дають переконливі докази того, що Божа Книга є правдива.

Що робити, якщо немає друзів

Те, що може зробити щасливішою будь-яку людину, піддається опису лише кількома словами – «близькі стосунки, основані на взаємній довірі, прихильності, спільності інтересів».

Кожній людині потрібний друг. Не є важливо, хто це: батьки чи хтось із членів сім'ї, однокласники чи однокласниця. Головне, щоб у стосунках з тим, кого ти називаєш другом, були справжня близькість та щира довіра, щоб ви залишалися прив'язані одне до одного, щоб у вас були спільні інтереси.

Дружба зіграє життя. Дружба додає внутрішні сили людині у моменти, коли насуваються труднощі.

Вміти дружити – справжнє мистецтво та жертвність одночасно. Дружба вимагає посвячення та повної віддачі: відданості, відповідальності, відкритості, готовності допомогти будь-якої хвилини.

Від друга чекають багато чого, і, напевно, тому часто стосунки, які хтось вважав за дружбу, раптом приносять роз-

чарування. А разом із розчаруванням приходить і залишається на довгий час біль.

Але що, якщо є Хтось, Хто вміє дружити самовіддано? А що, якщо є Той, Кому можна довіряти завжди і в усьому? Так – Він! Це Ісус Христос. Смерть на хресті заради нас є свідченням Його любові до нас. Він бажає бути другом для кожної людини (Івана 15:14), ми можемо сміливо

довірити Ісусу свою долю.

Невидимий нашому погляду і нечутний нашому вуху Христос залишається Особою номер один у цьому світі. І ті, хто пережив Його дотик до свого життя, щиро називають Ісуса своїм справжнім Другом.

ДОРОГИЙ ДРУЖЕ!

Не важливо скільки тобі років, пам'ятай одне: Господь Ісус віддав Своє життя за тебе, і Він тебе чекає, щоб ти прийшов до Нього таким, яким ти є, і тому в Своєму Слові кличе: «**Прийдіть до Мене всі стружені і обтяжені, і Я заспокою вас**». Це істина, і важливішого в житті немає нічого, можна відкласти на завтра будь яку справу, тільки не спасіння. Зваж на Ісусові Слова: «**Глядіть, щоби хто з вас не опізнився**». Ніхто не є певним в завтрашньому дні, тому не зволікай прийняти Ісуса Христа своїм особистим Спасителем і Господом.

Нехай благословить тебе рясно Господь!

Ісус Христос сказав: «**Коли не покаєтесь – загинете всі!**» (Луки 13:3).

МОЛИТВА ПОКАЯННЯ

Господи, схилию коліна перед Іменем Твоїм святим, перед величчю Твоюю і визнаю, що я грішник (-ця) (назви свої гріхи). Каюсь за кожен

вчинений мною гріх і прошу прощення.

Прости мені. Я приймаю Тебе своїм особистим Спасителем і Господом і віддаю Тобі своє життя. Прийми мене. Омий всі мої гріхи Своєю святою кров'ю. Я дякую Тобі за Голгофський хрест, за Твої муки, за Твої рани, з яких стікала Твоя кров, щоб змити з мене мої гріхи. Я дякую Тобі, я поклоняюсь Тобі, я славлю Тебе за Твою милість і ласку прийняти мене. Амінь.

У Своєму Слові Господь говорить: «**Загине народ Мій за те, що не має знання: тому, що Моє знання ти відкинув, то відкину тебе Я**». Є над чим подумати, тож задумайся і читай Слово Боже щодня.

Хай допоможе тобі в цьому Господь!

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі «**Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЕ**»

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розказати про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."

Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТзОВ "Видавничий дім "Молода Галичина" Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р. Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангельський вісник" можна здійснити на банківську карту 5168 7427 2960 5620 Бурда Володимир Тарасович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачишин Петро
Калинів Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "БЛАГОДАТЬ"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВІФЕЗДА"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ смт. Шкло
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) – 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 0983027696
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЕ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ЖИТТЯ"
м. Львів, вул. Черемшини, 2

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВІФЕСДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЕ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Червоноград, вул. Ключівська, 18а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29

НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 6

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19⁰⁰

с. Бортків

НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰